ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἱδρυτής: ΧΑΡ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1091)38

Ἰδιοκτησία καὶ Διεύθυνσις Τυπογραφείων | ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ Πάτραι: Γεροκωστοπούλου 50

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησία 360 ΔΡ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: » 30 ΔΟΛ.

Κοινωνικά

Ἀρραβῶνες

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΜΠΕΡΔΕΣ
ΓΙΩΤΑ Δ. ΚΑΠΟΝΗ

ἠρραβωνίσθησαν. Εὔχομαι ταχείαν τὴν στέψιν.

Α. Δ.

Ἡ δνις ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΓΑΘΟΥ. ἀριστοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τῆς σχολῆς Δεξιοτεχνίας, παραδίδει μαθήματα πιάνου μὲ ἠλαττωμένα δίδακτρα κατ' οἶκον καὶ εἰς τὴν οἰκίαν της, Κορίνθου 251.

***

Διδασκαλία ψυχοπροφυλακτικοῦ τοκετοῦ. Μαιευτὴρ ΗΛΙΑΣ ΛΑΖΑΡΗΣ.

***

Ἐγκατεστάθη καὶ λειτουργεῖ εἰς Πάτρας Ἀκτινολογικὸν Κέντρον. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ραδιολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, τ. ἐπιμελητοῦ τοῦ Γ.Κ.Ν.Π. «Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ». Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ Γεροκωστοπούλου 4, τηλ. 21—41.

Ἰατροί

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ κλινικὴ ἡ «Παντάνασσα» τῶν μαιευτήρων χειρουργῶν—γυναικολόγων Ν. ΜΠΑΡΟΥ, διδάκτορος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ΓΕΩΡΓ. ΡΟΥΜΑΝΗ, ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου καὶ Πατρέως 3. Ὧραι ἐπισκέψεων 9—1 π. μ. καὶ 5—8 μ. μ., τηλ. 34—61.

***

Νέα ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην, ὁδὸς Ἑρμοῦ 55, τηλ. 36—32.

***

Ὁ κ. ΚΩΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, ὀδοντίατρος, ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ νέον ἰατρεῖον του (Μαιζῶνος—Ἑρμοῦ 51, τηλέφ. 22—19) ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του.

***

Ἡ ὀδοντίατρος κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ, ἐπανελθοῦσα, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον της Ἁγ. Νικολάου 33, τηλ. 30—94.

***

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ—ΤΙΜΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, εἰδικὸς παιδίατρος, (ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου παίδων «Ἀγλαΐα Κυριακοῦ» Ἀθηνῶν), ὁδὸς Ἁγ. Νικολάου 41, τηλ. 46—66, Πάτραι.

***

Ὁ παιδίατρος κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του Κορίνθου 305, τηλ. 36—12 τοὺς ἀπόρους Τρίτην καὶ Σάββατον 3—7 μ.μ. δωρεάν.

***

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, μαιευτήρ, Κορίνθου 298, Τηλ. 35—60.

***

Dr ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ, εἰδικὸς παθολόγος, διδάκτωρ Πανεπιστημίου ERLANGEN (Γερμανίας). Ὁδὸς Καναδάρη 146, τηλ. 28—41, Πάτραι.

***

Ἡ ἰατρὸς ΑΙΜΙΛΙΑ ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται εἰς τὸ μικροβιολογικὸν καὶ βιοχημικὸν ἐργαστήριόν της Καραϊσκάκη—Παντανάσσης 76. Ὧραι ἐργασίας 9—1 μ.μ.

***

ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ἰατρός. Εἰδικὸς φυματιολόγος, Δέχεται καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ὁδὸς Ἀθαν. Διάκου 30, Ὑψηλὰ Ἀλώνια. Ἀκτῖνες Χ. Τηλ. 35—58.

***

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἐργαστήρια ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ — εἰδικοῦ ἀκτινολόγου Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου Τηλ. 32—72.

***

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ, ἀφροδισιολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΪΣΑΜΠΑΣ, Βούρβαχη 8 (πλατεῖα Γεωργίου Α' 30), Τηλέφ. 26—77. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑ (ἀποτριχώσεις κλπ.). ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, ἰατρὸς Δερματολόγος—Ἀφροδισιολόγος—Αἰσθητικὴ Δερματολογία—Σεξουαλικαὶ παθήσεις Βότση 20. Τηλ. 20—14.

***

ΚΩΝΣΤ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Ἑρμοῦ—Καραϊσκάκη 106, τηλ. 45—31.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος ΚΩΝΣΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ ἀνεχώρησε τὴν 14ην Αὐγούστου δι' Εὐρώπην πρὸς παρακολούθησιν τῶν προόδων τῆς εἰδικότητός του καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸ ἐν Βρυξέλλες Παγκόσμιον Ὀφθαλμολογικὸν Συνέδριον καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ τέλος Σεπτεμβρίου.

***

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΛΗ—ΛΕΟΝΤΟΣ, εἰδικὴ καρδιολόγος, ἐγκατασταθεῖσα ἐν Πάτραις, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον τῆς Μαιζῶνος 191, τηλ. 47—37.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Χειρ. ὀδοντίατρος, Κορίνθου—Φιλοποίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον). Τηλ. 41—06.

***

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ἰατρὸς Δ. Παπαδόπουλος. (Νοσήματα δέρματος, τριχωτοῦ κεφαλῆς, ὀνύχων). Ἀποτριχώσεις. Ἑρμοῦ—Καναδάρη 118, τηλ. 30—61.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ, ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος. Ἐπὶ ὀκταετίαν ἰατρὸς ἐπιμελητὴς τῆς παθολογικῆς κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν. δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του, Ρήγα Φεραίου 68, τηλ. 33—92.

***

Ἡ χειρουργικὴ κλινικὴ Π. Σ. ΜΑΓΚΑΝΑΡΑ, μεταφερθεῖσα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεροκωστοπούλου — Ρήγα Φεραίου γωνία, λειτουργεῖ κανονικῶς.

***

Ὁ κ. Π. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ, ὀδοντίατρος, μετέφερε Κορίνθου 317 γωνία Φιλοποίμενος καὶ Κορίνθου, ὅπου καὶ θὰ δεχθῇ λίαν προσεχῶς. Τηλ. 23—41.

***

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜ. ΣΚΟΥΡΑΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του, Γεροκωστοπούλου 8, τηλ. 36—89.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ χειροῦργος—ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 36—65.

***

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΓΗΣ ἰατρός, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας Δέχεται ἠσφαλισμένους Ι.Κ.Α πτωχοὺς Τρίτη, Πέμπτη 3—4, ἰατρεῖον Ἁγίου Νικολάου 60. Τηλ. 21—81.

***

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΡ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, μαιευτὴρ — χειροῦργος — γυναικολόγος, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τῆς Α' Μαιευτικῆς καὶ γυναικολογικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Δημόσιον Μαιευτήριον) δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν νέαν του κλινικὴν Καραϊσκάκη 108 καὶ Ἑρμοῦ ἐν Πάτραις, τηλ. 40—62.

***

ΝΕΟΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, ἰατροῦ, εἰδικοῦ ἀκτινολόγου—ἀκτινοθεραπευτοῦ, τ. διευθυντοῦ ἀκτινολογικοῦ τμήματος Δημ. Νοσοκομείου Πατρῶν. Ἐργαστήριον Μαιζῶνος 52, τηλ. 40—46, οἰκία Ἁγ. Νικολάου 50, τηλ. 36—66

***

Ὠτο-ρινο-λαρυγγολογικὴ κλινικὴ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΜΑΡΚΟΥ, χειρουργοῦ ὠτορινολαρυγγολόγου, Ἁγ. Ἀνδρέου 107, τηλ. 45—33. Χειρουργοῦνται καὶ ἡ σφαλισμένοι τοῦ ΙΚΑ.

***

Ὁ εἰδικὸς παιδίατρος ΓΑΣΤΩΝ Δ. ΣΑΡΓΟΛΟΓΟΣ, νεωστὶ ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του Καραϊσκάκη 89 καὶ Ἁγ. Νικολάου, τηλ. 35—70.

***

Ὁ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΨΑΧΟΣ, παιδίατρος, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, δέχεται Ἁγ. Νικολάου καὶ Κανακάρη 100, τηλ. 27—33.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Πωλεῖται Κανακάρη 79.

Τηλέφωνα Ἐπειγούσης Ἀνάγκης

Πυροσβεστεῖον	23—61
»	25—52
Α' Βοήθειαι	39—55
»	22—86
Δ. Νοσοκομεῖον	26—98
Ἀστυν. Ἀσφάλεια	28—35
Γεν. Ἀσφάλεια	28—80
«Γλαῦκος» βλάβαι	25—22

Θέαματα

ΛΥΡΙΚΟΝ. Μουσικὴ Σκηνὴ Μαρίκας Νέζερ. Σήμερον 8 καὶ καὶ 10.30 ἡ τιμητικὴ Συρράκου—Τσάκωνα.

ΙΙΙ

ΑΙΓΛΗ (Σινεμασκόπ). Σήμερον 8.15—12.30 «Τὸ ἕβδομο ἁμάρτημα» ἀκατάλληλον.

ΑΛΑΜΠΡΑ (Σινεμασκόπ). Σήμερον 8.15—12.15 «Τὸ μυστικὸ τοῦ σιωπηλοῦ ἀνθρώπου».

ΕΣΠΕΡΟΣ. Σήμερον 8.15—12.15 «Ἐμεῖς οἱ ζωντανοί».

ΖΕΝΙΘ. Σήμερον 8.15 — 12.15 «Κοντὰ στὴν εὐτυχία» κατάλληλον.

ΟΑΣΙΣ. Σήμερον 8.15 — 12.15 «Ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος» ἀκατάλληλον.

ΟΥΦΑ. Σήμερον 8.15 — 12.15 «Ραντεβοῦ μὲ τὸν ἔρωτα» ἐλληνικὸν κατάλληλον.

Ληξιαρχεῖον

(Κίνησις 11)9)1958

Γεννήσεις

Ἄρρενα. Μιχ. Κουτσούκου, Γεωργ. Σακελλαρίδη. Θήλεα. Ἀναστ. Ραβασοπούλου, Ἀνδρ. Δημητρακοπούλου, Ἀνδρ. Κατσαροῦ, Σπ. Σπηλιωτοπούλου, Τρύφ. Ἀνδρεοπούλου.

Θάνατοι

Χαραλαμπία Παπαγεωργίου, 73 ἐτῶν, Ἀντώνιος Μανώλης, 2 μηνῶν.

Γάμοι

Κων. Α. Ταγκαλάκης ἐκ Χαλανδρίτσης—Σταυρούλα Τιγανίτα ἐκ Πατρῶν. Ματθαῖος Δωρῆς ἐκ Πειραιῶς—Βιβὴ Ἀλμπανοπούλου ἐκ Πατρῶν. Γεώργ. Μπακαλάκος καὶ Μαρία Γουμενιτσάνου ἐκ Πατρῶν. Μηνᾶς Ἀσλάνογλου καὶ Ἀναστασία Τρυγωνάκη ἐκ Πατρῶν. Μιλτ. Μπεκρόπουλος καὶ Εὐφροσύνη Τρίγκα ἐκ Πατρῶν. Βασ. Καρέλης ἐκ Πατρῶν—Ὄλγα Ἀγγελακοπούλου ἐκ Χαλανδρίτσης.

Ἡ φιλολογική μας Σελίς

ΕΥΟΙΩΝΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

ΖΩΗΡΗ Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν μας ἐκλεκτοὶ θίασοι πρόζας καὶ ἐπιθεωρησιακὰ συγκροτήματα.

Ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὶς ζυμώσεις ποὺ ἄρχισαν, προβλέπετοι πὼς ἡ νέα πνευματικὴ περίοδος θὰ εἶναι ζωηρότερη καὶ πιὸ πλούσια ἀπὸ ὅλες τὶς μεταπολεμικές.

Καὶ πρῶτα—πρῶτα στὸν τομέα τοῦ Θεάτρου, Ὅπως ἐγράψαμε καὶ σὲ προηγούμενα σημειώματά μας, τὸ χειμῶνα θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλι μας οἱ πιὸ καλοὶ θίασοι Πρόζας, ποὺ ἔδωσαν παραστάσεις τὸ καλοκαῖρι στὴν Ἀθήνα. Καὶ τοῦτο, ὄχι γιατὶ θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πρωτεύουσα, χάριν τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ γιατὶ οἱ περισσότεροι θίασοι στεροῦνται χειμερινῆς στέγης στὴν Ἀθήνα. Τὴν ἀνάγκην λοιπὸν φιλοτιμίαν ποιούμενοι, θὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν τὸ χειμῶνα καὶ θὰ δώσουν παραστάσεις στὸ «Δημοτικὸ» καὶ στὸ «Πάνθεον» πολλὰ καὶ ἐκλεκτὰ συγκροτήματα. Εἶναι νομίζομεν ὅμως πρόωρα ν' ἀναφέρουμε ὀνόματα θιασαρχῶν καὶ πρωταγωνιστῶν, μιὰ καὶ ἀκόμα οἱ θίασοι, ποὺ θὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν, παίζουν ἀκόμα στὴν Ἀθήνα καὶ ἄλλοι στὴ Θεσσαλονίκη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως. Ἀναφέρουμε πάντως τοὺς θιάσους Βαλάκου, Φωτοπούλου, Κωνσταντάρα καὶ Κατράκη.

—Ὁ Ἰταλικὸς Μελοδραματικὸς θίασος.

Ἀνεφέρθη, ὅτι θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ Ἰταλικὸς μελοδραματικὸς θίασος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ χαιρετίζεται βέβαια ἰδιαίτερα, πλὴν ὅμως γεννᾶται καὶ ὡρισμένα ἐρωτήματα. Π. χ. Ποῖος καλὸς Ἰταλικὸς θίασος—καὶ ὡς γνωστὸν ὑπάρχουν τρία ἢ τέσσερα συγκροτήματα—(Μιλάνου—Ρώμης Νεαπόλεως — Παλέρμου) θὰ ἔρθῃ δοκιμαστικῶς στὴν Πάτρα, ἀφήνοντας τὴν σίγουρη δουλειὰ τῆς Ἰταλίας; Ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ προχείρου συγκροτηθῇ κανένα «τσούρμο» καὶ μᾶς ἐπισκεφθῇ. Δοθέντος μάλιστα, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες καὶ θὰ ὑποβληθῇ σὲ σοβαρὲς οἰκονομικὲς θυσίες νὰ προσκαλέση μεγάλες φίρμες γιὰ τὰ «Ὀλύμπια», τὸ γεγονὸς ὁδηγεῖ σὲ πολλὲς σκέψεις.

Καλὸν λοιπὸν εἶναι, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων νὰ στραφῇ πρὸς τὴν ΕΛΣ καὶ ὄχι πρὸς τὸν ἀμφιβόλου ἀρτιότητος θίασον τῆς γείτονος χώρας. Τὸ κοινὸν ἴσως ἐπιδείξει στὶς πρῶτες παραστάσεις ἕνα μικρὸν ἐνδιαφέρον, γιὰ τὸ ξένο συγκρότημα, τὸ ὁποῖον ὅμως θὰ ἀτονίση ἐπὶ τοῦ ὡς διαπιστώσει τὶς καλλιτεχνικές του ἀδυναμίες.

—Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον

Προσπάθειες γίνονται νὰ κατέλθῃ καὶ τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον. Σχετικῶς εἴδαμε στὴν Ἀθήνα καὶ συζητήσαμε μὲ ἕνα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὑπεβάλαμε τὸ ἐρώτημα, ἄν πράγματι ὑπάρχει πρότασις καὶ ποιὰ εἶναι ἡ πρόθεσις τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ ἐν προκειμένῳ. «Βασικά, μᾶς εἶπε ὁ κ. Σύμβουλος, ὑφίσταται παράκλησις ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἐκ παραλλήλου καὶ δική μας συγκατάβασις νὰ ἱκανοποιήσουμε τὴν ἐπιθυμία τῶν Πατρινῶν. Πλὴν ὅμως ἡ περίοδος ποὺ ζητεῖται νὰ ἔρθῃ τὸ κλιμάκιον τοῦ Ἐθνικοῦ στὴν Πάτρα, δηλαδὴ τὴν Σαρακοστή, εἶναι ἡ πιὸ δύσκολη καὶ ἡ πιὸ ἀνώμαλη γιὰ τὸ Ἐθνικό. Τὴν περίοδο ἐκείνη ἀρχίζουν οἱ πρόβες γιὰ τὸ ἐτήσιο Φεστιβαλ Ἐπιδαύρου καὶ οἱ ἠθοποιοὶ ἀφ' ἑνὸς καταποντοῦνται στὶς πρόβες, ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ δίνουν παραστάσεις στὸ Θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἄν ὄχι καὶ νὰ ἑτοιμάζωνται γιὰ ἐκτάκτους ἐμφανίσεις στὰ μεγάλα θεατρικὰ φεστιβὰλ τῆς Εὐρώπης. Πάντως τὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεώς μας στὴν Πάτρα, ἐτόνισε ὁ κ. Σύμβουλος, μένει ἀνοικτό, συζητήσιμο καὶ πιθανὸν πραγματοποιήσιμον».

Κατόπιν τῶν ἀπόψεων αὐτῶν οἱ ἁρμόδιοι ἄς ἐπανεξετάσουν κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρίσμα τὸ θέμα καὶ ἄς ὑποβάλουν νέες προτάσεις. Ἡ περυσινὴ ἐπιτυχία ἄς ὁδηγήσῃ σὲ καλὲς συνενοήσεις.

Οἱ ἀναγνῶστες μας θὰ διαβάσουν σὲ νεοτευκτη στήλη ἀπόψεις τοῦ διευθυντοῦ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ γνωστοῦ σκηνοθέτου κ. Σωκράτη Καραντινοῦ σχετικῶς μὲ τὴν ἐπαρχία καὶ τὸ θέατρον. Τὸ θέμα εἶναι ἐπίκαιρο καὶ ὁ συγγραφεὺς ὁ πιὸ ἁρμόδιος νὰ ἔχῃ ὑπεύθυνη γνώμη.

ΟΜΙΛΕΙ ΕΝΑΣ ΕΙΔΙΚΟΣ

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ

Τοῦ κ. ΣΩΚΡΑΤΗ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ Δ)ντοῦ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθν. Θεάτρου-Σκηνοθέτου

Νὰ βρεθεῖ τρόπος νὰ συγκροτηθοῦν ἀρτιώτερα οἱ θίασοι καὶ νὰ ἔχουν τὴ στοιχειώδη ἄνεση τῆς προετοιμασίας τοῦ προγράμματός τους. Τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐκμάθησης τῶν ἔργων ποὺ θ' ἀνεβάσουν στὴν Ἐπαρχία Τῆς κατασκευῆς τῶν σκηνικῶν τους καὶ τῆς χάραξης μιᾶς πορείας ἀπὸ τὰ πρὶν ποὺ νὰ τοὺς ἐξασφαλίζει μίαν ὁμαλὴ διαδρομὴ ἀπὸ πόλη σὲ πόλη χωρὶς χασομέρια ποὺ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμό τους. Ὅλα αὐτὰ μὲ κάποια προετοιμασία στὴν ὁποία θὰ τοὺς βοηθήσει τὸ Κέντρον μὲ συνεννόηση ἀπὸ τὰ πρὶν μὲ τοὺς κατὰ τόπους παράγοντες.

Ἐκεῖνο ποὺ ξέρω καὶ θέλω νὰ τὸ βεβαιώσω εἶναι ὅτι ἡ Ἐπαρχία μ' ὅλο τὸ κενὸ ποὺ τή χωρίζει ἀπὸ τὸ κέντρο, εἶναι πάντα καλόβολη καὶ πρόθυμη νὰ ἐργαστεῖ γιὰ τὴν ἰδέα τοῦ θεάτρου στὴν περιοχή της· κι' ὅτι μ' ὅλες τὶς δυσκολίες ποὺ ὑφίστανται πολλὰ μποροῦν νὰ διωρθωθοῦν· καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸ καταλάβουμε καλὰ πὼς Ἑλλάδα εἶναι πρῶτα ἡ Ἐπαρχία καὶ ὕστερα ἡ στενόχωρη Ἀθήνα· καὶ πὼς ὁ πνευματικός μας πολιτισμὸς δὲ θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ γίνει χωρὶς νὰ πατήσει γερὰ στὴν Ἐπαρχία. Ποτὲ ὅσο εἴμαστε κομμένοι ἀπ' αὐτή.

Μπορεῖ νὰ φτάνει κουτσὰ στραβὰ τὸ βιβλίο ὡς ἐκεῖ καὶ μπορεῖ ν' ἀκούγεται ἡ μουσική μας ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο· καὶ κάπου κάπου ἰδιωτικὰ νὰ φθάνουν ὡς τὴν Ἐπαρχία καὶ τὰ ἔργα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν, ὅπως κάπου κάπου ψευτοφτάνει καὶ τὸ θέατρο. Ὅλα μᾶς ξεγελοῦν.

Καὶ τὸ βιβλίο ἀκόμα ποὺ ἔρχεται πιὸ ἄμεσα καὶ πιὸ κοντὰ ὅσο δὲ φτιάνει ζωὴ δική της ἡ Ἐπαρχία, τὸ βλέπει ὁ Ἐπαρχιώτης ἀσύνειδα διὰ μέσου τῆς Ἀθήνας. Καὶ στὴν αἴσθησή του τὸ θεωρεῖ κάτι ξένο, κάτι ὄχι δικό του, βγαλμένο ἀπὸ τὴν ψυχή του καὶ τή ζωή του. Ἀκριβῶς ὅπως καὶ ὁ Ἀθηναῖος τεχνίτης μόνο ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς πρωτεύουσας αἰσθάνεται, ἐμπνέεται καὶ δημιουργεῖ. Αὐτὸς στέλνει τὸ ἔργο του σὰν σέ ξένο κόσμο καὶ δὲν γίνεται ὅλη ἡ Ἑλλάδα ἕνα σῶμα ἕνας παλμός, γιὰ τὴ δημιουργία ἐθνικῆς ἀκτινοβολίας.

Ἂς μὴ ξεγελιοῦνται καὶ οἱ συνγραφεῖς κι' οἱ μουσικοὶ κι' οἱ ἄλλοι ποὺ στέλνουν τὸ ἔργο τους στὴν Ἐπαρχία. Μπορεῖ νὰ τοὺς ἔρουν καὶ νὰ τοὺς θαυμάζουν, δὲν τοὺς ζοῦν ὅμως. Δέν τοὺς αἰσθάνονται δικούς τους, δέν ἔχουν κοινὸ παλμό. Δὲν τοὺς στέλνουν μὲ τὴν ψυχή τους τὴν ἀνταπόκριση καὶ τὴν ἐξάρτηση ἐκείνη, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ δημιουργηθεῖ τὸ ἑλληνικό, τὸ ἐθνικὸ ἔργο. Κι' αὐτὸ περιορίζει ἀποφασιστικὰ τὸ ἔργο τους ὅσο κι' ἂν τὸ ἔργο αὐτὸ καθιερώνεται.

Σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων δὲν πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς εὐχαριστημένος μὲ ὅ,τι πετυχαίνει. Πρέπει νὰ τὸ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἑαυτό του τὸ καλύτερο, τὸ κάλλιστο.

Ἂς μὴν εἴμαστε λοιπὸν ἱκανοποιημένοι ἂν ἡ λογοτεχνία π. χ. βρίσκεται σὲ καλὸ σημεῖο ἀφοῦ μποροῦσε νἄταν καλύτερη. Καὶ θὰ τὸ μποροῦσε ἂν ἀγκάλιαζε καὶ συνεταίριαζε τὴν ψυχή της μὲ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα μὲ τὸ σῶμα δηλ. τῆς Ἑλλάδας. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς ἄλλες τέχνες. Ἂς χυθοῦμε πρὸς τὰ ἐκεῖ.

Τίποτα δὲν μπορεῖ καλύτερα νὰ γεφυρώσει τὸ χάσμα, ποὺ ὁπωσδήποτε ὑπάρχει, ἀπὸ τὸ Θέατρο. Καὶ εἶναι καιρὸς θαρρῶ, νὰ τὸ ἐκμεταλευθοῦμε αὐτὸ συνειδητά.

Σωκρ. Καραντινός

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

"ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΣΜΙΘ,,

Μυθιστόρημα τοῦ Βασίλη Μοσκόβη

Σημείωμα τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Νὰ καὶ ἕνα βιβλίο πέρα γιὰ πέρα ἑλληνικό. Μόλις τὸ διάβασα εἶχα τὴν ἐντύπωση πὼς γύρισα ἀπὸ τὴ Ρόδο. Γιατὶ στὸ σμαραγδένιο ἐκεῖνο νησὶ ξετυλίγεται ὁ μῦθος τοῦ ἔργου. Ἕνα ταξίδι εἶναι θὰ μοῦ πῆτε καὶ τὸ διάβασμα καὶ ὁ ἀναγνώστης ἕνας ἐπιβάτης ἑνὸς πλοίου ποὺ τὸ κυβερνάει ὁ συγγραφέας.

Ὁ κ. Βασίλης Μοσκόβης πιλοτάρισε ὡραιότατα τὸ σκάφος του—τὸ ὡραῖο μυθιστόρημά του «Στὴν Κορυφὴ τοῦ Μόντε Σμίθ»—καὶ τὸ πέρασε ἀπὸ πολλοὺς σκόπελους, φθάνοντας σ' ἕνα ἀραξοβόλι, τὴν ἐπιτυχία.

Ὁ συγγραφέας μπόρεσε νὰ δώση κάτι πάρα πάνω ἀπὸ ἕνα ὡραῖο ἑλληνικὸ ρομάντζο. Ἔδωσε τὴν ψυχὴ τῆς Δωδεκανήσου. Ἔντυσε μὲ τὰ δευτερεύοντα στοιχεῖα τοῦ λόγου τὸ μύθο του, μὲ λαογραφικὰ μοτίβα καὶ κίνησε τοὺς ἥρωες τοῦ ἔργου, σὲ μιὰ περιοχὴ ἀπὸ τὶς πιὸ ὡραῖες τῆς Ἑλλάδος. Πεπειραμένος στὸ διάλογο καὶ στὴν ἀφήγηση, ἔδωσε λυρικὲς εἰκόνες ἀπὸ τὶς πιὸ λεπτὲς ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάση ἡ νέα ἑλληνικὴ Πεζογραφία. Ἔστησε μοστορικὰ ἕνα κόσμο ποὺ ζῇ παλμικὰ στὴν σκέψη τοῦ ἀναγνώστη καὶ τοῦ δονεῖ τὴν ψυχὴ μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες.

Μέχρι τὶς τελευταῖες σελίδες, ἀκόμα μέχρι τὴ στερνὴ φάση τοῦ ἔργου, δὲ φαντάζεσαι πῶς τὸ τέλος θάναι διάφορο ἀπ' ὅτι ὡραιότατα τὸ ἔχεις φαντασθῆ, Ὁ συγγραφέας ὅμως παρεμβαίνει καὶ μὲ μιὰ «σπαθιὰ» ἀνατρέπει τὴν ροὴ καὶ τὴν πορεία, λύει τὸν δεσμὸ καὶ ὑγρεμίζει ἀπὸ τὸ βάθρο τοὺς δυὸ ὡραίους ἐφήβους ποὺ μαστορικὰ ἔπλασε στὶς τριακόσιες σελίδες.

Εἶναι σκληρὸ νὰ ἀπογοητεύεσαι—ἐννοῶ ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τοῦ μύθου—στὸ στερνὸ διάβασμα τῶν τελευταίων γραμμῶν. Μὰ ἔτσι ὁ συγγραφέος τὸ θέλησε καὶ δέν μπορεῖς νὰ τοῦ ἀρνηθῆς τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργῆ ἐναλλαγὲς καὶ ἀντιθέσεις, ξεπετάγματα καὶ ξαφνιάσματα ἀπροσδόκητα. Καὶ τὸ τέλος—ρεαλιστικό. ὠμό, σκληρὸ—εἶναι μιὰ πληγὴ γιὰ τὸν ἀναγνώστη Καὶ μιὰ ἀπορία ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξεδιαλύση εὔκολα. Πέρνει ταξ